

Arbejdsministeren (Johan Philipssen):

Jeg kan ikke foreløbig gå videre, end jeg lovede for et øjeblik siden. Jeg er nødt til at have det svar fra dem, der har kigget på de praktiske, forskningsmæssige og økonomiske problemer, der er forbundet med en afgrænsning og gennemførelse af en sådan undersøgelse. Når vi har det svar, må vi tage stilling til, hvad der så eventuelt skal ske.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Det sidste spørgsmål er stillet til udenrigsministeren af hr. Ninn-Hansen. Da udenrigsministeren først kan være til stede senere, skal jeg rent undtagelsesvis afbryde spørgetiden, idet det er min hensigt at genoptage den efter behandlingen af de næste to sager.

Man gik derefter til dagsordenens punkt 6, som var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder. (Begrænsning af adgangen til at udsætte arbejdsstandsninger, ændring af afstemningsreglerne og ophævelse af sammenkædningsbestemmelserne m. v. [af Aage Frandsen m. fl.]

(Lovforslag nr. 23. Fremsat 11/10 74).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om mægling i arbejdsstridigheder [af Freddy Madsen m. fl.]

(Lovforslag nr. 42. Fremsat 17/10 74).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Johan Philipssen):

Det lovforslag om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder, som SF her har fremsat, er enslydende med det forslag, som SF fremsatte i folketinget den 13. december 1972. Jeg skal derfor ikke komme ind på forslaget enkelte bestemmelser.

SF har senest bragt spørgsmålet om for-

ligsmandsloven frem her i tinget den 15. maj 1974, da SF fremsatte forslag til folketingsbeslutning om, at det den 1. juni 1971 nedsatte udvalg om revision af lov om mægling i arbejdsstridigheder skulle afslutte sit arbejde senest 1. september 1974. Dette forslag vandt ikke tilslutning, idet et flertal her i tinget var enig med mig i, at udvalget om revision af lov om mægling i arbejdsstridigheder bør have lejlighed til at afslutte sit arbejde i den takt og på den måde, som der i udvalget kan opnås enighed om. Jeg finder, det er af afgørende betydning, at vi får en lovgivning på dette område, som kan holde i flere år fremover, og dette tror jeg næppe man vil opnå, såfremt man vedtager en lov hen over hovedet på et udvalg, hvori arbejdsmarkedets parter er repræsenteret, og hvori man nu gennem nogen tid har drøftet disse væsentlige spørgsmål.

Ved forhandlingerne i maj måned gjorde jeg rede for arbejdet i udvalget. Jeg skal derfor kun kort erindre om, at de for udvalget mest betydningsfulde spørgsmål, sammenkædningsreglerne, forligsinstitutionens mulighed for at udsætte varslede konflikter og afstemningsreglerne, behandles i et underudvalg bestående af repræsentanter for hovedorganisationerne, og at organisationernes repræsentanter i udvalget allerede dengang gav udtryk for, at man ikke fandt det muligt at tilvejebringe grundlag for en ændring af forligsmandsloven inden næste overenskomstforhandling, altså den, som nu har været under forberedelse i underorganisationerne igennem nogen tid.

Udvalgets formand har nu bekræftet, at det ikke kan siges, hvornår arbejdet i underudvalget vil være tilendebragt. Jeg er i øvrigt bekendt med, at hovedorganisationerne den 27. september 1974 har truffet aftale om retningslinjerne for overenskomstforhandlingerne 1974-75 for de under Dansk Arbejdsgiverforening og LO i Danmark stående organisationer, en aftale, som naturligt må være indgået under hensyntagen til gældende regler og forudsætninger for dette område. Jeg finder det derfor uantageligt, at man på nuværende tidspunkt, hvor overenskomstsituationen faktisk er indledt, skulle gøre indgreb i gældende procedureregler med nye lovbestemmelser.

Såfremt eventuelle ændringer i lov om mægling i arbejdsstridigheder på den anden